

Ἄπας ὁ Χορός.

Ἰορδάνου βρέματα καὶ πεδιάδες!
 Βουνὰ ἱερὰ, δεινρόφυτοι κοιλάδες,
 Ἄπο τόσα θαύματα ἠγιασμένοι!
 Ἄπο τῶν πατέρων μας τὴν γῆν, φυγάδες,
 Ὡς πότε θὰ ἡμεθα ἐξωρισμένοι;

Μία ἐκ τοῦ Χοροῦ ψάλλουσα μόνη.

Πότε, Σιών, τὰ τείχη σου θὰ ἴδω ν' ἀνεγείρῳνται;
 Καὶ νὰ ὑψοῦνται, ὦ ναοί, τοὺς ἱεροῦς σας θόλους;
 Καὶ τοὺς λαοὺς μὲ ἄσματα καὶ μὲ χοροὺς ἀδούλους
 Εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ νὰ συναγείρῳνται;

Ἄπας ὁ Χορός.

Ἰορδάνου βρέματα καὶ πεδιάδες!
 Βουνὰ ἱερὰ, δεινρόφυτοι κοιλάδες,
 Ἄπο τόσα θαύματα ἠγιασμένοι!
 Ἄπο τῶν πατέρων μας τὴν γῆν, φυγάδες,
 Ὡς πότε θὰ ἡμεθα ἐξωρισμένοι;

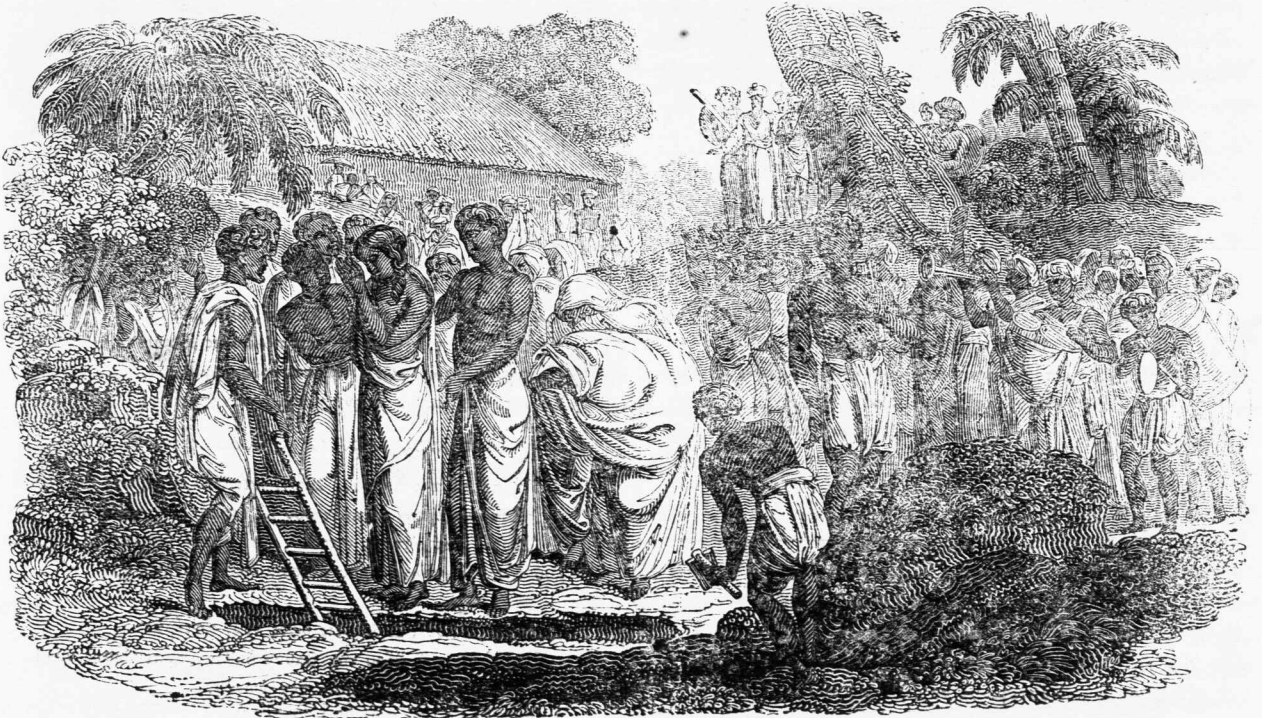
I. Δ. ΚΑΡΑΤΣΟΥΤΣΑΣ.

Σιδηρόδρομος ἐνάντι τὴν Λισέρπαλον (Λιβερποὺλ) μὲ τὸ Λονδῖνον, ἀπέχον αὐτῆς 212 μίλια. Ἐσχάτως ἡ ἀτμοκίνητος ἀμαξα διέτρεξεν ὅλον τὸν σιδηρόδρομον τοῦτον εἰς ὀλιγώτερον παρὰ ἐξ ὥρας, ἦτοι πρὸς 35 μίλια τὴν ὥραν κατὰ μέσον ὅρον· εἰς τινα ὅμως μέρη τῆς ὁδοῦ ἡ ταχύτης λέγεται ὅτι ἔφθασεν εἰς 60 μίλια τὴν ὥραν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΝ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΩ.

ἌΓΑΠῶ νὰ ἐπισκέπτωμαι τὰ κοιμητήρια, διότι αὐτοῦ τερπνὴ τις μελαγχολία κυριεύει τὸν ἄνθρωπον, καὶ σκέψεις ὀφελίμοι γεννῶνται εἰς τὴν ψυχὴν. Πόσοι ἀναμνήσεις καὶ πόσοι ἐλπίδες συσσωρεύονται εἰς τὸ πνεῦμα! Ἡ νεότης μὲ τὰ ἄνθη καὶ τοὺς ἔρωτας· ἡ ὄριμος ἡλικία μὲ τοὺς φιλοδόξους σκοπούς· τὸ γῆρας ἐν τῷ μέσῳ τῶν τέκνων· ὁ θάνατος εἰς τὸν τύπον τῆς γεννήσεως, ἢ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ξένου· ἡ αἰωνιότης μὲ τὸ ἀμυδρὸν καὶ ἀόριστον μυστηριώδες—αἱ σκιερὰ αὐτὰ εἰκόνες, καὶ οἱ μετ' αὐτῶν συνευγεμένοι διαλογισμοί, περνῶσιν ἀπὸ τὸν νοῦν καὶ ἐπανερχοῦνται, ὡς οἱ ξένοι εἰς πανδοχεῖον. Θεωρῶν τὰ συγκυλιόμενα νέφη, καὶ τὸν ἥλιον ἀμετατρέπτως τὴν ὁδὸν αὐτοῦ βαδίζοντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, πόσον φυσικὸν νὰ διαλογίζωμαι ὅτι καὶ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους μου θέλουσι παριστάνει τὴν αὐτὴν ὄψιν, καὶ ὑπαγορεύει τὰς αὐτὰς σκέψεις—ὅτι τὰ δένδρα θέλουσι ἴστασθαι μὲ τὰ φύλλα καὶ οἱ λόφοι μὲ τὴν γλόπῃ των, ἀφοῦ ἐγὼ συγκαταριθμηθῶ μετὰ τῶν ἀναισθητῶς περὶξ ἔμου κοιμωμένων! Ἐδῶ εἶναι ὁ τόπος νὰ στοχαζώμεθα τὸ μωρὸν καὶ τὸ ἀμαρτωλὸν τοῦ μίσους καὶ τῆς ἐκδικήσεως, τῆς φιλοδοξίας καὶ τῆς φιλαργυρίας, καὶ τῶν ἀναριθμητῶν παιδαριωδῶν σχεδίων καὶ φροντίδων, τὰ ὅποια σκοτίζουν ἀκαταπαύστως τὴν λάμπιν τῆς ἡμετέρας ὑπάρξεως.

Νόμον ἂν θέλης, Ἥγεμών, δίκαιον νὰ θεσπίσης,
 Σὺ πρῶτος εἰς παράδειγμα, πρέπει νὰ τὸν τηρήσης.

Χήρα Ἰνδὴ ἐτοιμαζομένη νὰ ταφῇ ζῶσα. [Ἰδε Σελ. 1-4.]